

ΜΩΣΑΪΚΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Ἡ ἐπιδημία αὐτοκτονιῶν — περιέργον ἀλλ' ἐξηκριβωμένον κοινω-
νικὸν φαινόμενον — συχνὰ φέρεται συμβὰν καὶ εἰς τὴν
ἀρχαίαν ἱστορίαν. Παράδοξος τοιαύτη ἐπιδημία εἶναι τῶν παρ-
θένων τῆς Μιλήτου, τὰς ὁποίας ἐκυρίευσεν ὅλας συγχρόνως ἡ
μανία τῆς αὐτοκτονίας, «δεινὸν πάθος καὶ ἀλλόκοτον ἔκ τινος
αἰτίας ἀδήλου» ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἠτο-
κτόνησαν ἀπαγχονιζόμεναι παρὰ τὴν αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν τῶν
οἰκείων. Ἐσταμάτησε δὲ τὸ κακὸν μόνον ὅταν διὰ νόμου ὠρίσθη
νὰ διαπομπεύωνται τὰ πτώματα τῶν αὐτοκτόνων, φερόμενα διὰ
μέσου τῆς ἀγορᾶς.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

Ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων ὁ διδάξας καθαντὸ τὴν
κατάργησιν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς θρησκείας — θεωρητικὸς ἀρχηγὸς
τῶν νεωτέρων ἀναρχικῶν εἶναι ὁ Θεόδωρος, μαθητὴς τοῦ νεω-
τέρου Ἀριστίππου, ὁ ἐπικαλούμενος *ἀσεβῆς*. Ἐδίδασκεν ὅτι θεοὶ
δὲν ὑπάρχουν, ἀλλ' ἐπενοήθησαν ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην μορῆν
κοινωνία καὶ οἰκογένεια κατεσκευάσθησαν ἀπὸ τοὺς πονηροὺς· ἡ
ἰδιοκτησία εἶναι δικαιολογημένη ἀδικία· ἡ φιλία εἶναι χίμαιρα,
διότι μεταξὺ μὲν τῶν ἀνοήτων δὲν ὑπάρχει, ὁ δὲ σοφὸς δὲν ἔχει
ἀνάγκην φίλων, διότι εἶναι αὐτάρκης· ὁ φρόνιμος δὲν πρέπει νὰ
κινδυνεύῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, διότι ἄλλην πατρίδα δὲν ἔχο-
μεν παρὰ τὸν κόσμον, καὶ μωρὸν εἶναι νὰ θυσιάζεται τις διὰ
πλῆθος ἀφρόνων. Κακὸν δὲ κανὲν πράγματι δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' οἱ
ἄνθρωποι διὰ λόγους συμφέροντος ἐχώρισαν αὐθαιρέτως τὰς
πράξεις εἰς ἀγαθὰς καὶ πονηράς. — Τὸν Θεόδωρον δι' αὐτὰ τὰ
ἐπικίνδυνα διδάγματα του οἱ Κυρηναῖοι τὸν ἐξώρισαν, εἰς δὲ τὰς
Ἀθήνας Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς τὸν ἔσωσεν ἀπὸ δίκην ἐπὶ ἀσε-

θεία καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγος τὸν ἐφιλοξένησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἕως οὗ, καθὰ ἀναφέρει ὁ Ἀμφικράτης, καταδικασθεὶς ὁ πρῶτος αὐτὸς ἀναρχικὸς φιλόσοφος εἰς θάνατον ἀπέθανε διὰ κωνείου.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ

Ἡ περίφημος περὶ ἠθικῆς θεωρία τοῦ Ἐπικούρου συγκεφαλαιοῦται εἰς τὰ ἐπόμενα. Σκοπὸς καὶ μέσον τοῦ βίου πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἡδονή. Ἄλλ' ἡ ἡδονὴ πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐπιφέρει ταχέως πόνον, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ διάρκειαν. Τοιουτοτρόπως ἡ ἡρεμία εἶναι ἐνδελεχῆς ἡδονή. Καὶ μόνον οἱ φιλόσοφοι δύνανται μάλιστα νὰ ἔχωσι πραγματικὰς ἡδονάς. Τοῦ πνεύματος αἱ ἡδοναὶ εἶναι ἰσχυρότεροι ἀπὸ τὰς σωματικὰς, διότι ἔχουν μεγαλυτέραν ἔκτασιν καὶ διάρκειαν. — Ὀλίγοι ἄνθρωποι γνωρίζουν νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὴν ζωὴν, διότι ὅλοι σχεδὸν καταφρονοῦν τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν θέλοντες νὰ ζήσουν εὐτυχέστεροι εἰς τὸ μέλλον· πρὶν ὅμως τὸ κατορθώσουν, ἀποθνήσκουν· ἐντεῦθεν ἡ δυστυχία. Ὅθεν φρόνιμον εἶναι νὰ ἀπολαύῃ τις τοῦ παρόντος, χωρὶς νὰ φροντίζει διὰ τὸ μέλλον. Ἄλλως ἡ εὐδαιμονία δὲν μετροῦται μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν, ποῦ ζῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μόνον μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἡδονῶν ποῦ γενομεθα ζῶντες. Ἀνησυχίαν δὲ διὰ τὸν Ἄδην καὶ τὰ δεινὰ του δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν, διότι περὶ μύθων πρόκειται καὶ μωρὸν εἶναι καὶ ἀδικία εἰς τὴν ζωὴν μας τὸ νὰ πιστεύωμεν εἰς μύθους.

ΟΡΘΟΣ — ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

ΚΑΠΟΙΟ μυστήριον κρύβοντε τὰ οὐράνια
Μέσ' σιὸ θολὸ μανδύα, ποῦ τὰ σκεπάζει
Σὰν θόλους ἐκκλησιᾶς ποῦ καὶν' λιβάνια
Καὶ μύρων συννεφιά τὸν σκοτεινιάζει.

Τὰ δένδρα φυλλορρίχρον βαρημενά
Κι' ἀνοιξῆς κρυφαγάτες πειὰ δὲ λένε,
Σὰν γρηῆς ποῦχανε νειᾶτα κολασμένα
Καὶ πᾶνε σιὸ ναὸ πουργὸ καὶ κλαῖνε.

Τ' ἀγέρι μουρμουρίζει εὐχὴ μεγάλη
Ἀτέλειωτη, ποῦ δὲ γροικᾶς μιὰ λέξι,
Σὰν τὸν παπᾶ ποῦ κοιμισμένα ψάλλει
Στὴν ἐκκλησιὰ τὸν ὄρθρο πρὶν νὰ φέξῃ.

(Νικομήδεια, 1912)

ΚΩΝ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ